

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.12.2015
COM(2015) 594 final

2015/0274 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om ændring af Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Unionens økonomi mister for tiden betragtelige mængder potentielle sekundære råstoffer, som forekommer i affaldsstrømme. I 2013 blev der rundt regnet produceret 2,5 mia. ton affald i EU, hvoraf 1,6 mia. ton ikke blev genbrugt eller genanvendt og derfor gik tabt for den europæiske økonomi. Det anslås, at yderligere 600 mio. ton kunne genanvendes eller genbruges. Eksempelvis blev kun en begrænset del (43 %) af Unionens kommunale affald genanvendt, og resten blev deponeret (31 %) eller forbrændt (26 %). Unionen går derved glip af betydelige muligheder for at forbedre ressourceeffektiviteten og skabe en mere cirkulær økonomi.

Unionen konfronteres også med store forskelle blandt medlemsstaterne med hensyn til affaldshåndtering. I 2011 deponerede seks medlemsstater mindre end 3 % af deres kommunale affald, mens 18 medlemsstater deponerede mere end 50 %, hvoraf nogle deponerede mere end 90 %. Der må hurtigt rettes op på disse skævheder.

Forslagene om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald¹, direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald², direktiv 1999/31/EF om deponering af affald³, direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer⁴, direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer⁵ og direktiv 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁶ indgår i en pakke om cirkulær økonomi, som også indeholder en meddelelse fra Kommissionen med titlen "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi".

1.2. Forslagets begrundelse og formål

Den seneste udvikling tyder på, at det er muligt at gøre yderligere fremskridt på ressourceeffektivitetsområdet, og at det kan føre til betydelige økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige fordele. Omdannelse af affald til en ressource er en afgørende faktor for at øge ressourceeffektiviteten og lukke kredsløbet i en cirkulær økonomi.

De juridisk bindende mål i EU's affaldslovgivning har været en central drivkraft med hensyn til at forbedre affaldshåndteringspraksis, fremme innovation inden for genanvendelse, begrænse anvendelsen af deponering og skabe incitamenter til at ændre forbrugernes adfærd. En videreudvikling af affaldspolitikken kan medføre betydelige fordele, nemlig bæredygtig vækst og jobskabelse, reducerede drivhusgasemissioner, direkte besparelser som følge af en bedre affaldshåndteringspraksis og et bedre miljø.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34–43).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1–14).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38–71).

Forslaget om at ændre direktiv 2008/98/EF imødekommer den juridiske forpligtelse til at revurdere målene for affaldshåndtering i dette direktiv. De forslag, der indgår i pakken om cirkulær økonomi og ændrer de seks ovennævnte direktiver, bygger til dels på det forslag, som Kommissionen fremlagde i juli 2014 og efterfølgende trak tilbage i december 2014. De er i tråd med målene i køreplanen for ressourceeffektivitet⁷ og det 7. miljøhandlingsprogram⁸, herunder fuld gennemførelse af affaldshierarkiet⁹ i samtlige medlemsstater, mindsket affaldsproduktion i absolutte tal og pr. indbygger, sikring af genanvendelse af høj kvalitet og anvendelse af affald, der er gjort genanvendeligt, som en vigtig, pålidelig kilde til råstoffer for Unionen. De bidrager ligeledes til gennemførelsen af EU's råstofinitiativ¹⁰ og imødekommer behovet for at forebygge madspild. Disse forslag forenkler desuden indberetningskravene i alle seks direktiver.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

2.1. Undersøgelser

I forslagene og den ledsagende konsekvensanalyse vurderes de teknologiske, socioøkonomiske og cost-benefit-relaterede aspekter ved gennemførelsen og videreudviklingen af EU's affaldslovgivning. Der blev udarbejdet et tillæg til konsekvensanalysen for at analysere de potentielle virkninger af yderligere varianter af de vigtigste løsningsmodeller, som er opstillet i konsekvensanalysen.

2.2. Intern høring

I Kommissionen blev udarbejdelsen af lovgivningsforslagene fulgt af en styringsgruppe for konsekvensanalysen sammensat af forskellige tjenestegrene i Kommissionen (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC og ESTAT).

2.3. Ekstern høring

Kommissionen opstillede en vejledende liste over spørgsmål til behandling, og de første interviewsamtaler med centrale aktører blev påbegyndt i februar 2013. En offentlig onlinehøring i overensstemmelse med minimumsstandarderne for høringer blev indledt i juni 2013 og afsluttet i september 2013. Der indkom 670 svar, hvilket afspejler offentlighedens store betænkeligheder med hensyn til affaldshåndteringssituationen i EU og de høje forventninger til EU's indsats på dette område. En særskilt høring af medlemsstaterne og en bredere høring om cirkulær økonomi fandt sted mellem juni og september 2015.

2.4. Konsekvensanalyse

En konsekvensanalyserapport og et resumé blev offentliggjort sammen med forslaget, der blev vedtaget i juli 2014¹¹. I konsekvensanalysen, som stadig udgør det væsentligste analysegrundlag for de reviderede lovgivningsmæssige forslag, evalueres de vigtigste miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger af forskellige politiske løsningsmodeller for at forbedre affaldshåndteringen i EU. Forskellige ambitionsniveauer vurderes og

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

⁹ I affaldshierarkiet står affaldsforebyggelse øverst, efterfulgt af først genbrug og genanvendelse, herefter energiudnyttelse og til sidst bortskaffelse, som omfatter deponering og forbrænding uden energiudnyttelse.

¹⁰ KOM(2008) 699 og COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

sammenlignes med et referencescenarie for at udpege de mest hensigtsmæssige instrumenter og mål, der mindsker omkostningerne og skaber størst mulige fordele.

Kommissionens konsekvensanalyseudvalg afgav den 8. april 2014 positiv udtalelse om konsekvensanalysen, samtidig med at det havde udarbejdet en række henstillinger med henblik på at finjustere rapporten. Udvalget anmodede om yderligere præcisering af problemstillingen og behovet for nye mellemsigtede mål, om styrkelse af begrundelserne for et forbud mod deponering ud fra nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og om ensartede mål for alle medlemsstater og nærmere redegørelser for, hvordan der er taget hensyn til medlemsstaternes forskellige resultater i forslaget.

Konsekvensanalysen har ført til den konklusion, at en kombination af løsninger vil udmønte sig i følgende fordele:

- mindsket administrativ byrde for især små anlæg eller virksomheder, forenkling og bedre gennemførelse, herunder ved at fastsætte mål, der er egnet til formålet ("fit for purpose")
- jobskabelse – frem til 2035 vil der kunne skabes mere end 170 000 direkte arbejdspladser, hvoraf de fleste ikke kan flyttes uden for EU
- reduktion af drivhusgasemissioner – fra 2015 til 2035 kunne mere end 600 mio. ton drivhusgas undgås
- positive virkninger for konkurrenceevnen i affaldshåndterings- og genanvendelsessektoren og fremstillingssektoren i EU (bedre ordninger for udvidet producentansvar og sikrere adgang til råstoffer)
- fornyet tilførsel i EU's økonomi af sekundære råstoffer, som vil indebære, at EU bliver mindre afhængig af import af råstoffer.

Et analysenotat, der supplerer konsekvensanalysen, blev offentliggjort sammen med lovgivningsforslaget. I dette notat blev en række yderligere løsningsmodeller og varianter analyseret for at tage bedre højde for de enkelte medlemsstaters forskellige udgangspositioner.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Resumé af forslaget

Forslagene om ændring af EU's affaldslovgivning rummer følgende hovedelementer:

- tilpasning af definitioner
- hævelse af målet for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for kommunalt affald til 65 % i 2030
- hævelse af målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af emballageaffald og forenkling af målene
- gradvis begrænsning af deponeringen af kommunalt affald til 10 % frem til 2030
- større harmonisering og forenkling af den retlige ramme for biprodukter og affaldsfasens ophør
- nye foranstaltninger, som fremmer forebyggelse, bl.a. af madspild, og genbrug
- indførelse af minimumsdriftsvilkår for ordningen for udvidet producentansvar
- indførelse af et system for tidlig varsling for at overvåge overholdelsen af genanvendelsesmålene

- forenkling og strømlining af indberetningsforpligtelser
- tilpasning til artikel 290 og 291 i TEUF om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

3.2. Retsgrundlag og retten til at handle

Med disse forslag ændres seks direktiver, der vedrører håndteringen af forskellige affaldstyper. Forslagene om ændring af direktiv 2008/98/EF, direktiv 1999/31/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2012/19/EU er baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF, hvorimod forslaget om ændring af direktiv 94/62/EF er baseret på artikel 114 i TEUF.

I artikel 11, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF er der fastsat et mål på 50 % for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald fra husholdninger og lignende affald og et mål på 70 % for forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og anden materialenyttiggørelse af ikkefarligt bygge- og nedrivningsaffald i senest 2020. I henhold til artikel 11, stk. 4, skulle Kommissionen senest den 31. december 2014 undersøge disse mål for om nødvendigt at underbygge målene og overveje opstilling af mål for andre affaldsstrømme, idet der skulle tages hensyn til de relevante miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger, som målene måtte medføre. I henhold til artikel 9, litra c), skulle Kommissionen senest ved udgangen af 2014 opstille mål om affaldsforebyggelse og afkobling for 2020 på grundlag af bedste praksis, herunder om nødvendigt en revision af indikatorerne i artikel 29, stk. 4. Endelig skulle Kommissionen i henhold til artikel 37, stk. 4, som led i den første rapport, der skulle udarbejdes senest den 12. december 2014, vurdere en række foranstaltninger, herunder ordninger for producentansvar for særlige affaldsstrømme, mål, indikatorer og foranstaltninger forbundet med genanvendelse, samt materiale- og energinyttiggørelsesoperationer, som kan bidrage til en mere effektiv opfyldelse af målene i artikel 1 og 4.

I artikel 5, stk. 2, i direktiv 1999/31/EF fastsættes tre mål for gradvist at dirigere bionedbrydeligt kommunalt affald væk fra deponeringsanlæg, og deponering af bestemte affaldsstrømme forbydes. Medlemsstaterne skal senest den 16. juli 2016 opfylde det sidste mål om at dirigere bionedbrydeligt kommunalt affald væk fra deponeringsanlæg. I henhold til artikel 5, stk. 2, skal målet tages op til fornyet overvejelse senest den 16. juli 2014 med henblik på at bekræfte eller ændre dette mål for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og på baggrund af de praktiske erfaringer, som medlemsstaterne har gjort i deres bestræbelser på at nå de to foregående mål.

I artikel 6, stk. 1, i direktiv 94/62/EF er der fastsat mål for nyttiggørelse og genanvendelse af emballageaffald, som i henhold til artikel 6, stk. 5, skal fastsættes hvert femte år på grundlag af de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne, og resultaterne af forskning og vurderingsteknikker som livscyklusvurdering og cost-benefit-analyser.

3.3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagene er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. De begrænser sig til at ændre ovennævnte direktiver ved at skabe en ramme for fastlæggelse af fælles mål og overlader det til medlemsstaterne at afgøre, hvilke gennemførelsesmetoder de vil anvende.

3.4. Forklarende dokumenter

Kommissionen finder, at der bør foreligge dokumenter, der gør rede for medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne i national ret for at forbedre kvaliteten af oplysningerne om gennemførelsen af direktiverne.

Affaldslovgivning gennemføres ofte på en meget decentraliseret måde i medlemsstaterne, også på regionalt og lokalt plan og i flere forskellige retsakter afhængigt af hver enkelt medlemsstats administrative strukturer. Som følge heraf kan medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de ændrede direktiver blive nødt til at ændre en lang række retsakter på nationalt, regionalt og lokalt plan.

I forslagene ændres seks forskellige direktiver om affald, og et stort antal juridisk bindende forpligtelser berøres, bl.a. foretages en omfattende ændring af målene i direktiv 2008/98/EF, direktiv 1999/31/EF og direktiv 94/62/EF og en forenkling af direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2012/19/EU. Der er tale om en kompleks revision af affaldslovgivningen, som vil kunne berøre en række nationale lovgivningstekster.

De revurderede mål for affaldshåndtering i de ændrede direktiver er indbyrdes forbundne og bør nøje gennemføres i national lovgivning og senere indarbejdes i de nationale affaldshåndteringssystemer.

De foreslåede bestemmelser vil påvirke en bred vifte af private og offentlige interesser i medlemsstaterne og få betydelig indvirkning på fremtidige investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering. En fuldstændig og korrekt gennemførelse af den nye lovgivning er afgørende for at sikre opfyldelse af målene (dvs. beskytte menneskers sundhed og miljøet, øge ressourceeffektiviteten, garantere det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og begrænsning af konkurrencen i EU).

Kravet om fremlæggelse af forklarende dokumenter vil kunne betyde, at der lægges en ekstra administrativ byrde på visse medlemsstater. Forklarende dokumenter er imidlertid nødvendige for at muliggøre en reel kontrol af, om direktivet er fuldstændigt og korrekt gennemført, hvilket er afgørende af ovennævnte årsager, og det er ikke muligt at sikre en effektiv kontrol ved hjælp af mindre byrdefulde foranstaltninger. Desuden kan forklarende dokumenter bidrage væsentligt til at nedbringe Kommissionens administrative byrde i forbindelse med overvågningen af overholdelsen. Uden disse ville Kommissionen få brug for betydelige ressourcer og omfattende kontakt med de nationale myndigheder for at få styr på gennemførelsesmetoderne i alle medlemsstaterne.

På denne baggrund er det rimeligt at bede medlemsstaterne om at lade deres meddelelser om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem bestemmelserne i direktiverne om ændring af EU's affaldslovgivning og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesinstrumenter.

3.5. Delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

Kommissionens delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser klarlægges, og de tilhørende vedtagelsesprocedurer for disse retsakter fastsættes i forslagets artikel 1, stk. 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 og 22 for så vidt angår direktiv 2008/98/EF, i forslagets artikel 1, stk. 4, 6, 7, 9 og 10 for så vidt angår direktiv 94/62/EF, i forslagets artikel 1, stk. 6 og 7, for så vidt angår direktiv 1999/31/EF og i de foreslåede ændringer i forslagets artikel 1 og 3 vedrørende direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagene vil ikke få nogen indvirkning på Den Europæiske Unions budget og ledsages derfor ikke af en finansieringsoversigt, jf. artikel 31 i finansforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om ændring af Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsvarlig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme en mere cirkulær økonomi.
- 2) De mål om begrænsning af deponering, der er fastsat i Rådets direktiv 1999/31/EF¹⁴, bør ændres, så de bedre afspejler Unionens mål om omstillingen til en cirkulær økonomi og skabe fremdrift med hensyn til gennemførelsen af råstofinitiativet¹⁵ ved at mindske deponering af affald, der er bestemt til deponeringsanlæg for ikke-farligt affald.
- 3) For at sikre, at målene fastsættes på grundlag af de disponible data, og muliggøre en korrekt overvågning, bør kommunalt affald defineres entydigt i overensstemmelse med den definition, som anvendes til statistiske formål af EU's statistiske kontor og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, og som i flere år har dannet grundlag for medlemsstaternes rapportering af data.
- 4) For at sikre større sammenhæng i affaldslovgivningen bør definitionerne i direktiv 1999/31/EF bringes i overensstemmelse med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF¹⁶.
- 5) Der kan skabes klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele ved yderligere at begrænse deponering – indledningsvis med de affaldsstrømme, der

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

¹⁵ KOM(2008) 699 og KOM(2014) 297.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

indsamles særskilt (f.eks. plast, metal, glas, papir og bioaffald). Ved gennemførelsen af disse begrænsninger for deponering bør der tages hensyn til den tekniske, miljømæssige og økonomiske gennemførlighed af genanvendelse eller andre former for nyttiggørelse af restaffald fra særskilt indsamlet affald.

- 6) Bionedbrydeligt kommunalt affald udgør en stor andel af det kommunale affald. Deponering af ubehandlet, bionedbrydeligt affald forårsager betydelige skadevirkninger i form af drivhusgasemissioner og forurening af overfladevand, grundvand, jord og luft. Direktiv 1999/31/EF indeholder allerede mål for omdirigering af bionedbrydeligt affald, men der bør indføres yderligere restriktioner for deponering af bionedbrydeligt affald, idet det forbydes at deponere bionedbrydeligt affald, som er indsamlet særskilt i overensstemmelse med artikel i 22 direktiv 2008/98/EF.
- 7) Mange medlemsstater har endnu ikke udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering fuldt ud. Fastsættelsen af reduktionsmål for deponering vil lette særskilt indsamling, sortering og genvinding af affald yderligere og undgå, at potentielt genanvendelige materialer fastlåses nederst i affaldshierarkiet.
- 8) En gradvis reduktion af deponering er nødvendig for at forebygge skadevirkninger for menneskers sundhed og miljøet og for at sikre, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt kan nyttiggøres gennem god affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Med denne reduktion bør det undgås, at faciliteter til håndtering af restaffald udvikler overkapacitet, f.eks. via energiudnyttelse eller simpel mekanisk-biologisk behandling af ubehandlet kommunalt affald, da dette vil undergrave opfyldelsen af Unionens langsigtede mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald som fastsat i artikel 11 i direktiv 2008/98/EF. For at undgå skadevirkninger for menneskers sundhed og miljøet bør medlemsstaterne på tilsvarende vis træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres, men uden at overholdelsen af en sådan forpligtelse fører til, at der skabes overkapacitet til håndtering af restaffald fra kommunalt affald. For at sikre sammenhæng mellem de mål, der er fastsat i artikel 11 i direktiv 2008/98/EF, og de reduktionsmål for deponering, der er defineret i artikel 5 i nærværende direktiv, og sikre en koordineret planlægning af den infrastruktur og de investeringer, der er nødvendig for at opfylde disse mål, bør de medlemsstater, der kan indrømme mere tid til at nå målene for genanvendelse af kommunalt affald, også gives mere tid til at nå reduktionsmålet for deponering for 2030 som fastsat i nærværende direktiv.
- 9) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe svagheder i gennemførelsen bør der oprettes et system for tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- 10) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne og sikre en korrekt gennemførelse og skaber en unødigt administrativ byrde. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves, og overholdelsen overvåges udelukkende ud fra de statistiske data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- 11) Medlemsstaternes rapportering af statistiske data er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder affaldslovgivningens bestemmelser. Statistikernes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsrelaterede data, ophæve forældede

rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Pålidelig rapportering af statistiske data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse og sikring af, at medlemsstaternes data kan sammenlignes. Medlemsstaterne bør derfor pålægges ved udarbejdelsen af rapporter om overholdelse af målene i direktiv 1999/31/EF at anvende den seneste metode, der er udarbejdet af Kommissionen og medlemsstaternes nationale statistiske kontorer.

- 12) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 1999/31/EF, navnlig hvad angår tilpasning af bilagene til dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 16. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. Ændringer til bilagene foretages udelukkende efter principperne i nærværende direktiv. Med hensyn til bilag II bør Kommissionen tage hensyn til de generelle principper og generelle procedurer for testning og modtagelse som anført i bilag II. Endvidere bør specifikke kriterier og forsøgsmetoder og tilknyttede grænseværdier fastsættes for hver kategori deponeringsanlæg, herunder om nødvendigt specifikke typer deponeringsanlæg inden for hver kategori, herunder underjordisk opbevaring. Forslag til standardisering af kontrol- prøveudtagnings- og analysemetoder i relation til bilagene bør behandles af Kommissionen med henblik på vedtagelse i givet fald senest to år efter dette direktivs ikrafttræden.
- 13) For at sikre, at der fastsættes ens vilkår for gennemførelsen af direktiv 1999/31/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår artikel 3, stk. 3, bilag I, punkt 3.5 og bilag II, punkt 5. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁷.
- 14) Direktiv 1999/31/EF bør derfor ændres.
- 15) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁸ forpligter medlemsstaterne sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- 16) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre håndteringen af affald i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten og at sikre en forsvarlig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

I direktiv 1999/31/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

"a) definitionerne på "affald", "kommunalt affald", "farligt affald", "affaldsproducent", "affaldsindehaver", "affaldshåndtering", "særsomt indsamling", "nyttiggørelse", "genanvendelse" og "bortskaffelse", jf. artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF(*), finder anvendelse

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3)."

b) Litra b), c), d) og n) udgår.

2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 udgår følgende punktum:

"To år inden den dato, der henvises til i litra c), tager Rådet ovennævnte mål op til fornyet overvejelse på grundlag af en rapport fra Kommissionen om de praktiske erfaringer, medlemsstaterne har gjort i deres bestræbelser på at nå de mål, der er fastlagt i litra a) og b), om nødvendigt ledsaget af et forslag til bekræftelse eller ændring af dette mål med henblik på at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau."

b) I stk. 3 tilføjes følgende som nyt litra f):

"f) affald, der er indsamlet særsomt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22 i direktiv 2008/98/EF."

c) Som stk. 5, 6 og 7 indsættes:

"5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mængden af deponeret kommunalt affald senest i 2030 er reduceret til 10 % af den samlede mængde produceret kommunalt affald.

6. Estland, Grækenland, Kroatien, Letland, Malta, Rumænien og Slovakiet kan indrømmes yderligere fem år til at opfylde de mål, der er omhandlet i stk. 5. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin hensigt om at gøre brug af denne bestemmelse senest 24 måneder før den i stk. 5 fastsatte frist. Forlænges fristen, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger for senest i 2030 at reducere mængden af deponeret kommunalt affald til 20 % af den samlede mængde produceret kommunalt affald.

Underretningen ledsages af en gennemførelsesplan med en redegørelse for de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overensstemmelse med målene inden den nye frist. Planen skal også indeholde en detaljeret tidsplan for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger og en vurdering af deres forventede virkninger.

7. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2024 målet, der er fastsat i stk. 5, med henblik på at skærpe det og indføre begrænsninger for deponering af andet ikke-farligt affald end kommunalt affald. Med henblik herpå sendes Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i givet fald ledsaget af et forslag."

3) Følgende indsættes som artikel 5a:

"Artikel 5a

Rapport om tidlig varslings

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur en rapport om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 5, stk. 5 og 6, senest tre år før den frist, der er fastsat i disse bestemmelser.

2. Rapporterne i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene rettidigt, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater."

4) I artikel 6, litra a), tilføjes følgende punktum:

"Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med dette litra, ikke hindrer opfyldelsen af målene i direktiv 2008/98/EF, og dette gælder navnlig forhøjelsen af målet for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, som er fastsat i samme direktivs artikel 11".

5) I artikel 11, stk. 2, udgår andet led.

6) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 5, stk. 2 og 5, til Kommissionen. Disse data rapporteres elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er udformet af Kommissionen i henhold til stk. 5. Den første rapport skal dække data for perioden fra den 1. januar [*indsæt året for dette direktivs gennemførelse + 1 år*] til den 31. december [*indsæt året for dette direktivs gennemførelse + 1 år*].

2. Medlemsstaterne rapporterer data vedrørende gennemførelsen af de mål, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, indtil den 1. januar 2025.

3. Data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport.

4. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i henhold til denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. Rapporten skal omfatte en vurdering af tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes hvert tredje år.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapportering af data i henhold til stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2, i dette direktiv."

7) Artikel 16 affattes således:

"Artikel 16

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17a for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling."

8) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011(*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13)."

9) Følgende indsættes som artikel 17a:

"Artikel 17a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 16, tillægges Kommissionen for en ubestemt periode fra den [*indsæt datoen for dette direktivs ikrafttræden*].

3. Den i artikel 16 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerende retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har

informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

10) I bilag III, punkt 2, udgår første afsnit.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*indsæt dato atten måneder efter direktivets ikrafttrædelse*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand